

خطبه‌ی جمعه

خطبه‌ی اول

تمام ستایش از آن الله است؛ او را ستایش می‌کنیم، از او یاری می‌جوییم و از او طلب آمرزش می‌کنیم. از شر نفس‌هایمان و از بدی‌های اعمالمان به الله پناه می‌بریم. هرکه را الله هدایت کند، هیچ‌کس نمی‌تواند او را گمراه سازد، و هرکه را گمراه کند، هیچ‌کس نمی‌تواند هدایتش کند. گواهی می‌دهم که هیچ معبودی جز الله تنها و بدون شریک شایسته‌ی پرستش است، و گواهی می‌دهم که محمد بنده و فرستاده‌ی اوست. خدایا، بر او و بر خاندان و همه‌ی صحابه‌اش درود، صلح و برکت بفرست. ای بندگان الله، شما و خودم را ابتدا به تقوای الله متعال توصیه می‌کنم، زیرا این وصیت الله برای پیشینیان و آیندگان است. الله متعال می‌فرماید:

«و به راستی به کسانی که پیش از شما کتاب داده شده بودند و به شما دستور دادیم که از الله بترسید» (النساء: ۱۳۱).

ای برادران مسلمان، از جمله حکایت‌های موروثی عرب داستانی است با عبرتی بزرگ: داستان سه گاو و شیر. گاو سفید، گاو قرمز و گاو سیاه با هم زندگی می‌کردند، در امان بودند تا زمانی که متحد بودند، زیرا شیر جرأت نزدیک شدن به آن‌ها را نداشت. اما وقتی با وسوسه و فریب میان آن‌ها جدایی انداخت، توانست یکی یکی بر آن‌ها چیره شود. آخرین گاو پیش از آنکه طعمه شود، گفت: «من همان روزی خورده شدم که گاو سفید خورده شد.»

ای بندگان الله، دشمن نمی‌تواند بر امتی متحد غلبه کند، اما اگر آن را پراکنده بیابد، یکی یکی بر آن چیره می‌شود.

امروز در واقعیت خود می‌بینیم آنچه «شیر داود» نامیده می‌شود، یعنی اسرائیل، که ویرانی و تجاوز به بار می‌آورد: غزه را محاصره کرده، لبنان را بمباران کرده، به سوریه حمله کرده و در ماه‌های گذشته به یمن و ایران تعرض کرده است – همه‌ی این‌ها در حالی که امت اسلامی ساکت و پراکنده است. اگر هر کشوری بگوید: «این به من ربطی ندارد»، هیچ‌کس در امان نخواهد ماند.

رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود: «مثل مؤمنان در دوستی، رحمت و همدلی‌شان مانند یک پیکر است؛ وقتی عضوی از آن دردمند شود، سایر اعضای پیکر با بی‌خوابی و تب به آن پاسخ می‌دهند» (روایت از مسلم).

آیا جایز است که عضوی از پیکر امت – فلسطین و غزه – در رنج باشد و ما در سکوت و غفلت بمانیم؟ سکوت خیانت است و تفرقه هلاکت. نجات ما تنها در وحدت و تمسک جمعی به ریسمان الله است.

این را می‌گویم و برای خودم، شما و همه‌ی مسلمانان از هر گناهی از الله طلب آمرزش می‌کنم. پس از او آمرزش بخواهید، که او غفور و رحیم است.

خطبه‌ی دوم

ستایش از آن الله است برای احسانش، و شکر او را برای توفیق و نعمتش. گواهی می‌دهم که هیچ معبودی جز الله تنها و بدون شریک شایسته‌ی پرستش نیست، برای بزرگداشت شأنش، و گواهی می‌دهم که محمد بنده و فرستاده‌ی اوست که به

سوی رضوان او دعوت می‌کند. الله بر او و خاندان، صحابه و برادرانش درود، صلح و برکت بفرست.

ای بندگان الله، احادیث صحیح از رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) از مهدی در آخرالزمان سخن گفته‌اند، مردی از خاندان پیامبر که الله متعال او را برمی‌انگیزد تا زمین را پس از پر شدن از ظلم و جور، از عدالت و انصاف پر کند و امت را متحد سازد.

اما بدانید که مهدی جایگزین وظیفه‌ی امروز ما نخواهد بود. او مانند ملاتی است که آجرها را به هم پیوند می‌دهد، و شما - امت اسلامی از شرق تا غرب - آجرها هستید. اگر آجرها پراکنده و متفرق باشند، او چه را گرد خواهد آورد؟ اما اگر آجرها هم‌راستا و متحد باشند، مهدی می‌آید تا آن‌ها را به اذن الله استوار و تقویت کند.

پس نگویید: «وقتی مهدی ظهور کند، متحد می‌شویم.» امروز متحد شوید. منتظر آینده برای قیام نمانید - اکنون قیام کنید. امروز غزه را یاری کنید. امروز از فلسطین دفاع کنید. در کنار لبنان، سوریه، یمن، ایران و هر سرزمین اسلامی که مورد تعرض قرار گرفته، بایستید.

ای مسلمانان جهان، از شرق تا غرب، در آسیا، آفریقا، اروپا و آمریکا: وظیفه‌ی شما تنها به دعا یا همدردی محدود نمی‌شود. باید سیاسی عمل کنید و از دولت‌هایتان مواضع عملی بخواهید - اگر نه با ارتش‌ها، با دیپلماسی، و اگر نه با زور، با تحریم، مجازات و فشار سیاسی و اقتصادی. همه‌ی این‌ها ابزارهایی برای یاری مظلوم هستند.

الله متعال می‌فرماید: «همانا الله حال قومی را تغییر نمی‌دهد تا زمانی که خودشان آنچه در درونشان است را تغییر دهند» (الرعد: ۱۱).

ای مسلمانان، به سوی توبه، اصلاح و وحدت بشتابید تا وقتی وعده‌ی الله فرا رسد، از کسانی باشیم که شایسته‌ی پیروزی و توانمندسازی هستند.

خدایا، صفوف مسلمانان را متحد کن، دل‌هایشان را به هم نزدیک ساز و کلامشان را بر حق متحد کن، ای پروردگار جهانیان. خدایا، به مستضعفان در غزه، فلسطین و همه‌ی سرزمین‌های اسلامی پیروزی عطا کن. خدایا، دل‌هایشان را استوار کن، گام‌هایشان را محکم ساز و بر دشمن تو و دشمنشان یاری‌شان ده. خدایا، توطئه‌های صهیونیست‌ها را بر گردن‌هایشان بازگردان و دسیسه‌هایشان را بر خودشان برگردان، ای توانا، ای عزیز.

و درود و صلح بر کسی که الله به ما امر کرد برایش دعا کنیم و برایش سلام بفرستیم، چنان‌که فرمود: «همانا الله و فرشتگانش بر پیامبر درود می‌فرستند. ای کسانی که ایمان آورده‌اید، بر او درود فرستید و سلامی کامل کنید» (الاحزاب: ۵۶).

خدایا، بر پیامبر ما محمد و خاندان و همه‌ی صحابه‌اش درود، صلح و برکت بفرست. خدایا، از خلفای راشدین، همه‌ی صحابه و ما همراه با آن‌ها به رحمتت خشنود باش، ای مهربان‌ترین مهربانان.

ای بندگان الله، همانا الله به عدالت، نیکوکاری و بخشش به خویشاوندان امر می‌کند و از فحشا، منکر و ستم نهی می‌کند. شما را پند می‌دهد تا شاید به یاد آورید. الله بزرگ و والا را یاد کنید تا او شما را یاد کند. برای نعمت‌هایش شکر کنید تا آن‌ها را افزون کند. یاد الله بزرگ‌تر است، و الله می‌داند چه می‌کنید.